

PARAULA I VIDA

ACTUALITAT

Nou Catecisme «Testimonis del Senyor» (i II)

A profundint sobre el nou Catecisme «Testimonis del Senyor» que entrarà en vigor a les Diòcesis de Catalunya el proper dia 1 de setembre, voldria recordar alguns elements importants de tot Catecisme i de la Catequesi, tal com es va exposar fa un mes als Consells Presbiteral i Pastoral de la Diòcesi.

Tinguem present que «la finalitat definitiva de la Catequesi és posar algú no sols en contacte, sinó en comunió, en intimitat amb Jesucrist» (Directori General per a la Catequesi n. 80).

La Catequesi, per tant, no és un llibre, ni un temps dedicat a saber millor els continguts de la fe catòlica, sinó que és un coneixement vivencial, personal, sempre amb relació de fe i d'amor amb el Senyor. **Sis** són les tasques o dimensions de la Catequesi, segons el Directori, que corresponen al fet que la fe cristiana exigeix ser «coneguda, celebrada, viscuda, resada, compartida i anunciada», i això vol dir: Afavorir el coneixement de la fe, aconseguir una educació litúrgica; formació moral; ensenyar a pregar; incorporar el jove a la vida de la comunitat cristiana, i iniciar-lo

a la missió o testimoniatge d'aquesta fe.

«Testimonis del Senyor» és el Catecisme per al creixement i la primera síntesi de la fe. És un instrument per a conèixer més plenament la fe de l'Església, destinat a nens i adolescents que desitgin avançar en la fe en Jesucrist i aprendre a ser els seus testimonis. Serà una ajuda per als qui desitgen completar la seva iniciació i es preparen per a la Confirmació, ja que aquest nou Catecisme completa i desenvolupa el Catecisme dels anys anteriors «Jesús és el Senyor». Presenta la història de l'amistat de Déu amb els homes, i té la **Vetlla pasqual** com a estructura del conjunt del Catecisme. A través de **50 temes**, distribuïts en **cinc parts** corresponents als grans moments d'aquesta celebració litúrgica:

1. Jesucrist és la Llum. *La Vetlla pasqual s'inicia amb la benedicció del foc i del ciri pasqual; es proclama: La Llum de Crist! També avui aquesta Llum resplendeix en el rostre de l'Església. Ser cristià és participar de la vida de l'Església i deixar que la Llum de Crist il·lumini tot el que som i vivim.*

2. Jesucrist és la Paraula. *La nit de Pasqua la comunitat escolta la Pa-*

raula de Déu que narra la història de l'amistat de Déu amb els homes des de la creació fins a l'Aliança amb Israel, i fins a la promesa del Messies, el Salvador.

3. Jesucrist és la Veritat. *L'escolta de la Paraula assoleix el punt culminant en l'anunci del misteri pasqual del Senyor: la seva passió, mort, resurrecció i glorificació. És el cor mateix de la fe.*

4. Jesucrist és la Vida. *En la Vetlla pasqual, la Paraula que hem escoltat dona fruit en els sagraments del Baptisme i l'Eucaristia. Avui Crist ens ve a trobar a través de l'Església. La seva Llum i la seva força ens obren a l'esperança de la vida eterna i ens revelen que Déu és amor, Pare, Fill i Esperit Sant.*

5. Jesucrist és el Camí. *Celebrada la Vetlla pasqual, entrem en un nou moment: fer propis els sentiments de Crist, aprendre a viure la vida dels ressuscitats. Els Manaments, viscuts tal com Jesús els va viure, donen fruit en una vida nova. La Verge Maria, la nostra Mare, i els sants són els millors testimonis d'aquesta novetat.*

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Urgell a la trobada formativa del MCECC

Una gran part dels consiliaris i rectors de centres d'esplai del MCECC d'arreu de les diòcesis de Catalunya es van reunir durant els dies 15 i 16 de juny al Casal de la Salle-Sant Martí Seseuioles per celebrar les jornades de formació i pregària anuals. Els va acompanyar el bisbe de Girona, Mons. Francesc Pardo, encarregat de la CET per a la Pastoral Juvenil. Del Bisbat d'Urgell hi van participar el Consiliari de la FEMN, Mn. Joan Pau Esteban, i els preveres diocesans: Mn. Ramon Rosell, Mn. Ramon Balagué, Mn. Jaume Mayoral i el diaca Mn. Gabriel Casanovas.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«Us donaré governants com els desitja el meu cor...» (i III)

Voldria completar la meua referència a la designació de les autoritats en temps bíblics amb dues senzilles reflexions aplicables en general a la missió que Déu confia als qui crida al seu servei:

1a Qui és escollit? Llegint les pàgines de la Bíblia ens sorprèn una frase del llibre de Samuel. És a Bet-lehem, a casa de Jesè, on Samuel ha d'escollir un dels seus fills per ungir-lo rei. Davant Eliab, Samuel pensà: segur que aquest és l'escollit pel Senyor. Però Déu va dir a Samuel: «No et fixis en el seu aspecte ni en la se-

va estatura. L'he descartat. El que val no és allò que l'home veu: l'home veu l'aparència. El Senyor veu el fons del cor» (1Sa 16,7).

Aquest principi el trobem aplicat moltes vegades: el mateix Moïses no era un prodigi d'eloqüència, tot al contrari: «Senyor, jo no sé parlar. No n'he sabut mai... No em surten les paraules» (Ex 4,10). Moïses anà a Egipte, discutí amb el faraó, tragué el seu poble i el conduí fins a les portes de la terra de Canaan.

Seguint amb els exemples: Gedeó, en temps dels Jutges, quan l'àngel del Se-

nyor se li apareix per encoratjar-lo a alliberar els israelites de les mans de Madian, respondrà: «Perdó, Senyor meu, com puc salvar Israel si el meu clan és el més petit de Manassès i jo sóc el més jove de la meua família?» (Jt 6,15). I Gedeó salvà Israel de les mans dels madianites.

2a La història bíblica l'escriu Déu. I quan Ell escull algú per a una missió, no el deixa penjat. En els textos sagrats sovintaja una expressió dita per Déu o pels seus àngels, que és molt determinant: «Jo sóc amb tu» o «jo seré amb tu». Amb

aquesta frase, el text sagrat promet l'auxili diví per a les persones que Déu s'ha escollit: reis, profetes, la mateixa Verge Maria, reben la promesa de l'ajuda divina (Lc 1,28).

La persona que en visió, somni o revelació divina rebia aquesta promesa no tenia escapatori. Ja podia preparar-se per a una missió especial. I no sempre eren fàcils ni agradables les crides de Déu. Però, això sí, Déu no abandona mai i sempre està al costat dels qui Ell ha elegit.

Mn. Ramon Sàries

PALABRA Y VIDA

Nuevo Catecismo «Testigos del Señor» (y II)

Profundizando sobre el nuevo Catecismo «*Testigos del Señor*» que entrará en vigor en las Diócesis de Cataluña el próximo día 1 de septiembre, quisiera recordar algunos elementos importantes de todo Catecismo y de la Catequesis, tal como se expuso hace un mes en los Consejos Presbiteral y Pastoral de la Diócesis.

Tengamos presente que «la finalidad definitiva de la Catequesis es poner a alguien no sólo en contacto sino en comunión, en intimidad con Jesucristo» (*Directorio General para la Catequesis* n.º 80). La Catequesis por tanto no es un libro, ni un tiempo dedicado a saber mejor los contenidos de la fe católica, sino que es un conocimiento vivencial, personal, siempre con relación de fe y de amor con el Señor. **Seis** son las tareas o dimensiones de la Catequesis, según el Directorio, que corresponden al hecho de que la fe cristiana exige ser «*conocida, celebrada, vivida, rezada, compartida y anunciada*», y esto significa: Favorecer el conocimiento de la fe, conseguir una educación litúrgica; formación moral; enseñar a orar; incorporar al joven a la vida de la comunidad cristiana, e iniciarlo a la misión o testimonio de esta fe.

«*Testigos del Señor*» es el Catecismo para el crecimiento y la primera síntesis de la fe. Es un instrumento para conocer más plenamente la fe de la Iglesia, destinado a niños y adolescentes que deseen avanzar en la fe en Jesucristo y aprender a ser sus testigos. Será una ayuda para quienes deseen completar su iniciación y se preparan para la Confirmación, ya que este nuevo Catecismo completa y desarrolla el Catecismo de los años anteriores «*Jesús es el Señor*». Presenta la historia de la amistad de Dios con los hombres, y tiene la **Vigilia pascual** como estructura del conjunto del Catecismo. A través de **50 temas**, distribuidos en **cinco partes** correspondientes a los grandes momentos de esta celebración litúrgica:

1. Jesucristo es la Luz. *La Vigilia pascual se inicia con la bendición del fuego y del cirio pascual; se proclama: ¡La luz de Cristo! También hoy esta luz brilla en el rostro de la Iglesia. Ser cristiano es participar de la vida de la Iglesia y dejar que la luz de Cristo ilumine todo lo que somos y vivimos.*

2. Jesucristo es la Palabra. *La noche de Pascua la comunidad escucha la Palabra de Dios que narra la historia de la amistad de Dios con los hombres desde la creación hasta la Alianza con Israel, y hasta la promesa del Mesías, el Salvador.*

3. Jesucristo es la Verdad. *La escucha de la Palabra alcanza el punto culminante en el anuncio del misterio pascual del Señor: su pasión, muerte, resurrección y glorificación. Es el corazón mismo de la fe.*

4. Jesucristo es la Vida. *En la Vigilia pascual, la Palabra que hemos escuchado da fruto en los sacramentos del Bautismo y la Eucaristía. Hoy Cristo viene a nuestro encuentro a través de la Iglesia. Su luz y su fuerza nos abren a la esperanza de la vida eterna y nos revelan que Dios es amor, Padre, Hijo y Espíritu Santo.*

5. Jesucristo es el Camino. *Celebrada la Vigilia pascual, entramos en un nuevo momento: hacer propios los sentimientos de Cristo, aprender a vivir la vida de resucitados. Los Mandamientos, vividos como Jesús los vivió, dan fruto en una vida nueva. La Virgen María, nuestra Madre, y los santos son los mejores testigos de esta novedad.*

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Gabriel Casanovas és ordenat prevere a la Catedral

Gabriel Casanovas i Vila fou ordenat prevere per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, a la Catedral de Santa Maria d'Urgell el 3 de juliol, en una cerimònia que va aplegar la seva família i amics, molts fidels i el Rector de Guissona, on ha servit els darrers dos anys, i on va ser ordenat diaca; companys i formadors.

A la missa solemne hi eren presents també el Vicari General i responsable del Seminari Diocesà, Mn. Ignasi Navarri, el Vicari episcopal, Mn. Antoni Elvira, el Rector i Vicerector del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya, Mn. Norbert Miracle i Mn. Jaume Casamitjana respectivament. *Full Dominical* va poder parlar amb ell.

Com vius aquest moment?

Amb molta il·lusió, és un pas important que tenia moltes ganes de fer. M'he estat preparant tots aquests anys per poder arribar a la vida del ministeri sacerdotal, doncs és un punt de començament d'una nova vida, una vida d'entrega a les comunitats cristianes del nostre bisbat, allà on

em toqui estar. És un moment de gran joia i de gran il·lusió per a mi.

Com ha estat l'etapa prèvia com a diaca, servint a la parròquia de Guissona?

M'ha ajudat molt, el fet de poder estar aquests dos anys i mig a la parròquia de Guissona en el sentit que he pogut viure directament com és la vida parroquial, el que comporta; aprendre a nivell litúrgic moltes coses... en una parròquia perquè hi ha molta vida i hi ha d'altres comunitats cristianes, com la ucraïnesa i la romanesa que la fan molt viva i on m'he sentit molt a gust. M'he reafirmat en la tria de ser sacerdot.

Com és el sacerdot del s. xxi?

És una persona que, basant-se en l'Evangeli, procura ser molt proper a les persones i que ha de cercar les maneres de fer-se present en la societat, en un món molt secularitzat. Fer arribar l'Evangeli a les persones, i fer-ho de manera intensa de tal manera que les comunitats cristianes trobin motius per revifar la fe. Reconec que no sóc un gran usuari de les noves tecnologies, però en sóc conscient que el signe dels temps va per aquí, que l'Església ha de tenir maneres d'arribar a la gent sense perdre la seva identitat profunda. Els capellans d'avui en dia ens hem de saber moure en aquest àmbit.

Càtedra 20

Amb el lema «*Vers una economia sostenible*», s'ha tractat —al Seminari central de la Càtedra de Pensament Cristià— la qüestió plantejada pel Papa Francesc amb la seva encíclica *Laudato si'*. El passat dissabte 2 de juliol es va fer una immersió en la qüestió de l'ecologia i del creixement sostenible, i es va fer amb mirada esperançada, que era l'objectiu establert inicialment pels ponents. Hi van parlar el Dr. Lluç Torcal, Procurador Gene-

La jornada va començar a primera hora del matí, amb la recepció dels participants i de les autoritats al Centre de Congressos de Sant Julià de Lòria, moment en el que el retrobament entre companys fa que s'iniciï amb molta energia.

La inauguració de la jornada va anar a càrrec de Mons. Joan-Enric Vives, que va presidir tot l'acte i que va posar èmfasi en la importància del consum responsable i del creixement sostenible per tal que les generacions futures rebin un patrimoni en les mateixes condicions de dignitat i qualitat que han trobat les generacions

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

L'Evangeli de la Misericòrdia

Després d'haver reflexionat sobre la misericòrdia de Déu a l'Antic Testament, avui comencem a meditar sobre com Jesús mateix l'ha portada al ple acompliment. És una misericòrdia que ell va expressar, realitzar i comunicar sempre, en qualsevol moment de la seva vida terrenal. Sí, l'Evangeli és realment l'Evangeli de la Misericòrdia, perquè Jesús és la Misericòrdia!

Els quatre Evangelis donen testimoni que Jesús, abans de començar el seu ministeri, volia re-

bre el baptisme de Joan Baptista (*Mt* 3,13-17; *Mc* 1,9-11; *Lc* 3,21-22; *Jn* 1,29-34). Aquest esdeveniment dona una orientació decisiva a tota la missió de Crist.

Tot el que Jesús va fer després del baptisme va ser la realització del programa inicial: portar a tots l'amor de Déu que salva. Un amor gran, un cor obert a tots, a tots nosaltres!

Ell es va fer proper dels últims, comunicant-los la misericòrdia de Déu que és perdó, joia i vida nova. Jesús, el Fill enviat pel Pare,

és realment l'inici del temps de la misericòrdia per a tota la humanitat!

El cor de Jesús bateja, per dir-ho així, a l'uníson amb el cor del Pare i de l'Esperit, ensenyant a tots els homes que la salvació és fruit de la misericòrdia de Déu.

Podem contemplar encara més clarament el gran misteri d'aquest amor mirant Jesús crucificat (*Lc* 23,34). És sobre la creu que Jesús presenta a la misericòrdia del Pare el pecat del món.

(Dimecres, 6 d'abril de 2016.)

2016: «Vers una ecologia integral i social»

ral de l'Orde del Cister: «Una panoràmica de l'estat de la terra a la llum de *Laudato si'* del Papa Francesc» i el Dr. Josep M. Mallarach, Membre de la Comissió d'Àrees Protegides i Política Ambiental (UICN): «El vincle entre naturalesa i espiritualitat. Cap a un nou paradigma». Va cloure les ponències el Dr. Francesc Torralba, tot parlant d'«Eixamplar el sentit de l'ètica ecològica. La persona humana en el centre de tot».

actuals. També va ser present a l'acte el Cònsol Major de Sant Julià, Hble. Sr. Miquel Vila.

Com van posar en relleu els ponents, la terra està demanant un altre model de consum i de producció, que no tendeixi a esgotar els recursos dels que disposem. Sobretot, estem entrant en un nou paradigma, basat en la cura i en l'estima per la casa comuna que és la terra, en el respecte a totes les criatures que la poblen i especialment a les espècies i als éssers que són més vulnerables i fàcils d'extingir.

Com Francesc Torralba va explicar es tracta de conèixer en profunditat la situa-

PARLEM AMB...

Lluc Torcal i Sirera Procurador General de l'Orde del Cister

Lluc Torcal és Procurador General de l'Orde del Cister des de fa uns mesos, i ha estat Prior del Monestir de Poblet des de l'any 2007 fins a la seva designació com a Procurador.

Per què és important parlar d'ecologia, i per què ho fa el Sant Pare en aquest moment?

És important perquè estem en un moment molt difícil, en el que ens juguem la supervivència de la nostra espècie i de les altres espècies del planeta. El Sant Pare es fa seva aquesta urgència i proposa als catòlics i al món en general una reflexió que intenti canviar el rumb de la situació ambiental del planeta.

I ha motius per a l'esperança?

Si ens hi posem entre tots, sí. És una tasca molt difícil, però precisament la conversió dels nostres cors ens portarà al canvi de la situació. Un s'hi ha de posar i si un és més conscient, les coses van sortint poc a poc. La pistola climàtica ja la tenim

a sobre del pit, si no fem el que cal, l'exterior desapareix. D'altra banda, la situació humana és certament desesperançadora i aquesta crida del Papa amb *Laudato si'* és per la realitat ambiental, però també fa referència a la realitat humana en la que estem vivint. Estem enmig d'una crisi antropològica del que som nosaltres com a persones. I si no sabem què som nosaltres, difícilment podem respectar els altres i la Creació de Déu. Per això el Papa fa un toc d'atenció per la conversió al món cristià, que no ha tingut una preocupació marcada per l'ecologia, com si l'ecologia fos cosa d'eixelebrats.

I és una cosa d'eixelebrats o ja és una qüestió sobre la que el món hi posa el focus?

Jo crec que sí que ja s'hi presta atenció; des de la comunitat científica, segur. Comença a ser-ho a la societat en general, almenys a Europa i poc a poc va penetrant en l'àmbit dels polítics. La UE ja està molt conscienciada, encara que a l'hora de baixar a la realitat poc teòrica, alguns països no ho estan tant.

Com hem de desenvolupar el consum sostenible dels recursos naturals?

Fent petites coses casa dia. Coses com fer servir les dutxes ecològiques que redueixen el consum de sabó i d'aigua. Miri: al Monestir de Poblet hem reduït el 95% el consum d'aigua. Com baixar el consum d'electricitat fent servir leds, sobretot, abans de mirar de canviar coses, mireu d'evitar consums innecessaris. La consciència de l'entorn i de les persones que hi viuen és determinant.

ció del planeta i quines són les mesures que podem aplicar, tant a nivell individual com comunitari, per garantir un futur digne a les generacions futures. La publicació de l'encíclica *Laudato si'*, que es manté en plena vigència i segueix sent un dels documents més consultats malgrat

els mesos que han passat des de la seva publicació, ha significat un abans i un després en la sensibilitat vers la natura, com va explicar el Dr. Lluc Torcal. Estem davant d'una situació medioambiental crítica i també a nivell social hem de saber redreçar la situació. Per al Dr. Mallarach

estem davant de la necessitat d'una nova cultura global que ha de tenir en el centre el respecte a la vida i la cura dels més vulnerables i que s'ha de sustentar en una espiritualitat ecològica que tingui les seves arrels en la fraternitat universal, en una recuperació de l'esperit franciscà.

BREUS

Confirmacions a Agramunt

L'Arquebisbe Joan-Enric va confirmar un grup de 9 adults el 5 de juny a la parròquia d'Agramunt. Eren quasi tots membres de la Comunitat Latinoamericana que cada mes es reuneix a Agramunt, i de la qual en té cura Mn. Uriel Álvarez. Els va animar a viure amb coherència la seva fe, i a ser testimonis de la Vida de Jesús, en un món que proposa una cultura de la mort. I els regalà una llàntia de fusta de Betlem, que custodiarà la llum de la Pau de Crist, perquè esdevinguin portadors de pau arreu on vagin i visquin.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Pr 2,1-9 / Sl 33 / Mt 19,27-29]. Sant Benet (†547), abat, patriarca dels monjos d'Occident, patró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes; sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. ■ Dimarts [Is 7,1-9 / Sl 47 / Mt 11,20-24]. St. Joan Gualbert, abat; St. Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); St. Ignasi Delgado, bisbe i mr.; St. Josep Fernández, prev. i mr.; Sta. Marciana, vg. i mr.

13. ■ Dimecres [Is 10,5-7.13-16 / Sl 93 / Mt 11,25-27]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant

Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena; santa Sara, vg.

14. ■ Dijous [Is 26,7-9.12.16-19 / Sl 101 / Mt 11,28-30]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev. fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers; sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prev. mínim, de València.

15. □ Divendres [Is 38,1-6.21-22.7-8 / Sl: Is 38 / Mt 12,1-8]. Sant Bonaventura (1218-1274), bisbe d'Albano, cardenal (franciscà) i doctor de l'Església; sant Antíoc, met-

ge mr.; sant Pompili Maria Pirrotti, prev. escolapi.

16. □ Dissabte [Mi 2,1-5 / Sl 10 / Mt 12,14-21]. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent de mar; santa Magdalena Albrici de Como, vg. agustina.

17. ■ Diumenge vinent, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Gn 18,1-10a / Sl 14 / Col 1,24-28 / Lc 10,38-42]. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; santa Marcel·lina, vg. germana de sant Ambrós; sant Lleó IV, papa (847-855); beates Annetta Pelràs, Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.

Diuenge XV de durant l'any

COMENTARI

A quines persones i com em faig pròxim jo?

El Deuteronomi —testament de Moisès— presenta la seva darrera allocució basada en la memòria agràida per *la manera com a Egipte el Senyor tractà el faraó, la seva cort i tot el seu país: els opressors d'Israel; i perquè durant 40 anys t'he conduït pel desert* (29,4).

Ara fa memòria agràida pel do de la Llei com preàmbul a la proposta de renovar l'Aliança (30,15s). *La Llei que avui et dono no és massa difícil ni és fora del teu abast: la tens als llavis i al cor* en compliment de la Nova Aliança promesa per Jeremies: *Posaré la meua Llei en el seu interior, l'escriuré en el seu cor* (Jer 31, 33s).

L'himne cristològic de Colossencs destaca la primacia de Crist tant en la Creació com en la Redempció.

Jesucrist és «imatge» del Déu invisible: a la Bíblia la imatge té valor molt més real que a la nostra cultura.

La tradició sapiencial atribueix el rol de «imatge de Déu» a la Saviesa (Sa 7,26) amb la qual el N.T. identifica Jesús.

Jesucrist és «primogènit» de la Creació no com a creatura sinó com a cap del cos que és l'Església. Perquè el primogènit de la Creació és «Fill estimat del Pare» i «primogènit dels qui retornen d'entre els morts».

Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix: sobretot tota la plenitud de la divinitat (2,9).

Malgrat la intenció de *provar Jesús*, el mestre de la Llei fa bona pregunta: *Què he de fer per heretar la vida eterna?*

La pregunta avança la resposta: si «s'hereta», senyal que la *vida eterna* és regal; si alguna cosa «he de fer», senyal que cal fer rendir el do que se'm dona.

La resposta de Jesús remet l'escriba a dos textos coneguts:

Estima el Senyor Déu amb tot el cor, ànima (Dt 6,5). *Estima els altres com a tu mateix* (Lv 19,18).

La complementarietat d'aquests dos preceptes és a l'A.T. i té plena harmonia amb l'ensenyament de Jesús.

La paràbola del Bon Samarità capgira la noció de pròisme. Per a l'A.T. el pròisme a qui cal estimar és el «del meu poble», el qui és pròxim a mi.

Per a Jesús la qüestió és «a qui i com m'aproximo jo»; és a dir, de qui i com sóc jo bon pròisme?

► Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 30,10-14)

Moisés s'adreçà al poble i li digué: «Escoltaràs el Senyor, el teu Déu, guardant els seus manaments i els seus decrets escrits en el llibre d'aquesta Llei, i et convertiràs al Senyor, el teu Déu, amb tot el cor i amb tota l'ànima. La Llei que avui et dono no és massa difícil per a tu, ni és fora del teu abast. No és pas al cel, que puguis dir: Qui és capaç de pujar-hi per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer, perquè la puguem practicar? Ni és tampoc a l'altra banda del mar, que puguis dir: Qui és capaç de travessar-lo per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer, perquè la puguem practicar? Són paraules que tens molt a prop teu per poder-les complir: les tens als llavis, les tens al cor.»

► Salm responsorial (68)

R. *Els humils que busquen Déu sincerament diran: «Tingueu llarga vida.» Jo, Déu meu, sóc un pobre sofrent.*

A vós us prego, Senyor, en aquesta hora propícia; / escolteu-me, Déu meu, vós que estimeu tant, / vós que sou fidel a salvar els amics. / El vostre amor, Senyor, vessa bondat; / mireu-me, responeu, vós que estimeu tant. R.

Jo, Déu meu, sóc un pobre sofrent. / Que el vostre ajut em defensi. / Els meus càntics lloaran el nom de Déu, / reconeixeran la grandesa del Senyor. R.

Se n'alegraran els humils quan ho vegin; / els qui busquen Déu sincerament diran: «Tingueu llarga vida.» / El Senyor escolta sempre els desvalguts, / no té abandonats els seus captius. R.

Déu salvarà Sió, reconstruirà les viles de Judà; / hi habitaran els servents del Senyor ells i els seus fills les posseiran, / hi viuran els que estimen el nom de Déu. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 1,15-20)

Jesucrist és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell. Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha, tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 10,25-37)

En aquell temps, un mestre de la Llei, per provar Jesús s'alçà i li va fer aquesta pregunta: «Mestre, què he de fer per tenir l'herència de la vida eterna?» Jesús li digué: «Què hi ha escrit a la Llei? Què hi llegeixes?» Ell contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces, amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix.» Jesús li diu: «Has respost bé: fes-ho així i viuràs.» Ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús: «I per a mi, qui són aquests altres?» Jesús prosseguí: «Un home baixava de Jerusalem a Jericó i caigué en mans de lladres, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava pel mateix camí un sacerdot que el veié, però passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita, quan arribà al lloc, passà de llarg per l'altra banda. Però un samarità que viatjava per aquell indret, quan arribà i el veié se'n compadí, s'hi acostà, li embenà les ferides, després d'amorosir-les amb oli i vi, el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se n'ocupà. L'endemà, quan se n'anava, donà dues monedes de plata a l'hostaler dient-li: Ocupa't d'ell i, quan jo torni, et pagaré les despeses que hagis fet de més. Quin d'aquests tres et sembla que va veure l'altre que hem d'estimar, en l'home que havia caigut en mans de lladres?» Ell respongué: «El qui es va compadir d'ell.» Jesús li digué: «Doncs tu fes igual.»

► Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 30,10-14)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Escucha la voz del Señor, tu Dios, observando sus preceptos y mandatos, lo que está escrito en el libro de esta ley, y vuelve al Señor, tu Dios, con todo tu corazón y con toda tu alma. Porque este precepto que yo te mando hoy no excede tus fuerzas, ni es inalcanzable. No está en el cielo, para poder decir: «¿Quién de nosotros subirá al cielo y nos lo traerá y nos lo proclamará, para que lo cumplamos?». Ni está más allá del mar, para poder decir: «¿Quién de nosotros cruzará el mar y nos lo traerá y nos lo proclamará, para que lo cumplamos?»

El mandamiento está muy cerca de ti: en tu corazón y en tu boca, para que lo cumplas.»

► Salmo responsorial (68)

R. *Humildes, buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón.*

Mi oración se dirige a ti, / Señor, el día de tu favor; / que me escuche tu gran bondad, / que tu fidelidad me ayude. / Respóndeme, Señor, con la bondad de tu gracia; / por tu gran compasión, vuélvete hacia mí. R.

Yo soy un pobre malherido; / Dios mío, tu salvación me levante. / Alabaré el nombre de Dios con cantos, / proclamaré su grandeza con acción de gracias. R.

Miradlo, los humildes, y alegraos; / buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón. / Que el Señor escucha a sus pobres, / no desprecia a sus cautivos. R.

Dios salvará a Sión, / reconstruirá las ciudades de Judá. / La estirpe de sus siervos la heredará, / los que aman su nombre vivirán en ella. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,15-20)

Cristo Jesús es imagen del Dios invisible, primogénito de toda criatura; porque en él fueron creadas todas las cosas: celestes y terrestres, visibles e invisibles. Tronos y Dominaciones, Principados y Potestades; todo fue creado por él y para él. Él es anterior a todo, y todo se mantiene en él.

Él es también la cabeza del cuerpo: de la Iglesia. Él es el principio, el primogénito de entre los muertos, y así es el primero en todo. Porque en él quiso Dios que residiera toda la plenitud. Y por él y para él quiso reconciliar todas las cosas, las del cielo y las de la tierra, haciendo la paz por la sangre de su cruz.

► Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 10,25-37)

En aquel tiempo, se levantó un maestro de la ley y preguntó a Jesús para ponerlo a prueba: «Maestro, ¿qué tengo que hacer para heredar la vida eterna?». Él le dijo: «¿Qué está escrito en la ley? ¿Qué lees en ella?». Él respondió: ««Amarás al Señor, tu Dios, con todo tu corazón y con toda tu alma y con toda tu fuerza» y con toda tu mente. Y «a tu prójimo como a ti mismo»». Él le dijo: «Has respondido correctamente. Haz esto y tendrás la vida». Pero el maestro de la ley, queriendo justificarse, dijo a Jesús: «¿Y quién es mi prójimo?». Respondió Jesús diciendo: «Un hombre bajaba de Jerusalén a Jericó, cayó en manos de unos bandidos, que lo desnudaron, lo molieron a palos y se marcharon, dejándolo medio muerto. Por casualidad, un sacerdote bajaba por aquel camino y, al verlo, dio un rodeo y pasó de largo. Y lo mismo hizo un levita que llegó a aquel sitio: al verlo dio un rodeo y pasó de largo. Pero un samaritano que iba de viaje llegó adonde estaba él y, al verlo, se compadeció, y acercándose, le vendó las heridas, echándole aceite y vino, y montándolo en su propia cabalgadura, lo llevó a una posada y lo cuidó. Al día siguiente, sacando dos denarios, se los dio al posadero y le dijo: «Cuida de él, y lo que gastes de más yo te lo pagaré cuando vuelva». ¿Cuál de estos tres te parece que ha sido prójimo del que cayó en manos de los bandidos?». Él dijo: «El que practicó la misericordia con él». Jesús le dijo: «Anda y haz tú lo mismo.»